

Finland – konsultation 2016 enligt artikel IV

Avslutande kommentarer i sammandrag

Finlands ekonomi håller på att hämta sig efter en långvarig recession men återhämtningen blir långsam. Delegationen räknar med att tillväxten stiger till 0,9 % under 2016 och 1,1 % under 2017, innan en tillväxt på 1,5 % på medellång sikt uppnås. Privat konsumtion och investeringar är de huvudsakliga drivkrafterna bakom tillväxten, även om konsumtionen på kort sikt tyngs av lägre reala löneökningar till följd av stigande inflation och konkurrenskraftsavtalet. Till nedåtriskerna hör svagare global tillväxt, osäkerhet om Brexit-uppgörelsen, eventuella finansiella chocker i de nordiska grannländerna och större kortsiktiga tillväxteffekter än väntat av den inhemska konsolideringen av de offentliga finanserna och arbetsmarknadsreformerna.

Den överlägset viktigaste utmaningen för Finland är alltså att stärka tillväxten. Det förutsätter djupgående strukturreformer för att höja produktiviteten och arbetskraftsdeltagandet.

De senaste framstegen med strukturreformerna är välkomna men måste följas upp noggrant.

Konkurrenskraftsavtalet sänker de relativa arbetskraftskostnaderna på kort sikt. Det skulle också kunna bidra till större flexibilitet i löneförhandlingsprocessen på företagsnivå och skapa bättre överensstämmelse mellan lön och produktivitet. Men denna utgång är inte given och regeringen bör noggrant bevaka hur avtalet genomförs. De förkortade arbetslöshetsersättningsperioderna väntas stimulera arbetskraftsutbudet, och delegationen uppmuntrar arbetsmarknadens parter att snabbt enas om ytterligare aktiveringsåtgärder. Lagförslagen om social- och hälsovårdsreformen innebär ett stort framsteg men de viktigaste beståndsdelarna i det nya systemet måste utvecklas ytterligare.

Reformåtgärder behövs också inom andra prioriterade områden. Produktmarknadsreformer – framför allt inom detaljhandeln och inom statsdominerade sektorer, såsom järnvägs- och posttjänster – kunde öka konkurrensen och höja produktiviteten och också få bredare konsekvenser för ekonomin. Genom att återkalla nedskärningarna i de offentliga FoU-utgifterna och skapa starkare incitament för privata FoU-satsningar – t.ex. via välutformade och permanenta skatteavdrag – kunde innovationer främjas. Förstärkning av de aktiva arbetsmarknadsprogrammen och ytterligare insatser för att öka utbudet av bostäder till överkomligt pris i tätbebyggda områden skulle underlätta arbetskraftens rörlighet.

Finanspolitiken bör finna en balans mellan att uppnå långsiktig hållbarhet och trygga återhämtningen.

Strukturell anpassning av de offentliga finanserna behövs för att dämpa utgiftstrycket från den åldrande befolkningen. Därmed är social- och hälsovårdsreformen också angelägen i ett finanspolitiskt perspektiv. De finanspolitiska anpassningsåtgärderna bör dock sträva efter att minimera eventuella negativa tillväxteffekter. De förutsedda finanspolitiska lättnaderna 2016–2017 är på sin plats men mer kan göras för att stödja ekonomin på kort sikt, t.ex. tidigarelägga de återstående utgiftsposterna i *tillväxtpaketet*. Vidare kunde en mer tillväxtfrämjande sammansättning av finanspolitiken åstadkommas genom omfördelning av resurserna till förmån för FoU, arbetsmarknadsprogram och offentliga investeringar, från missriktade inkomstöverföringar och utgifter.

Enligt utvärderingen av stabiliteten i den finansiella sektorn (FSAP) är det finansiella systemet i Finland i stort sett sunt. I samband med utvärderingen lades också rekommendationer fram om att

strukturella sårbarheter och eventuella risker bör åtgärdas. Även om banksystemet i Finland är lönsamt och välkapitaliserat, är det också stort, mycket koncentrerat och nära sammanlänkat med andra nordiska länder och förhållandevis beroende av finansiering från kapitalmarknaden. Genomförandet av europeisk lagstiftning, deltagandet i bankunionen och regelverket om makrotillsyn utgör påtagliga framsteg. Delegationen välkomnar också planerna på att införa en systemisk riskbuffert och en lägsta gräns för

riskvikterna för bostadslån. Instrument som baserar sig på låntagarens och lånets egenskaper bör också övervägas. Banktillsynen bör förstärkas ytterligare, inklusive tillsynen av bankernas interna modeller och likviditet. För att minska riskerna från regionala sammanlänknings- och Nordeas omstrukturering av sin dotterbank till filial bör samarbetet i regionen fördjupas, bland annat genom överenskommelser om omfattande informationsutbyte och tillsynssamarbete.